

1928-12-07

AFSENDER

Fernanda Nylund

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København (Danmark)

Modtagersted:
Nice (Frankrig)

Omtalte personer:
Statens Museum for Kunst
Erick Struckmann
Gersemi Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/II/5 - NO

DOKUMENTINDHOLD

Fernanda Nylund er flyttet tilbage til København, og hun har set Willumsens Det store Relief. Hun er begejstret over de mesterlige figurer og enkelte grupper i relieffet, men hun har også visse kritikpunkter af det.

TRANSSKRIFTION

Sortedamsdossering 29.⁴ 7/12 1928.

Kære Willum

Tak for Dit Brev, modtaget for længe siden. Jeg var da midt i Flyt[nin]gen her ind til Byen, og kunde ikke beskæftige mig med noget andet end det at "flytte". Og jeg ønskede da, som altid, naar man staar midt i de store Opbrud, at man var en Snegl med Hus paa Ryg. –

Jeg har senere søgt at faa fat paa Struckman, som jo sidder i "Propagandaen" men – han har ikke gjort Skr[i]dt til at tale med mig om noget desangaaende, lod i Telefonen til at være angst for at jeg skulde tro, "at den Foren[in]g virkelig "levede"."

Nu skal jeg prøve en af de andre, men skriver disse Linier for at lade høre fra mig. Dine Beregn[in]ger fra Paris giver mig jo Ret i, hvad jeg forlagde Dig, som mine Indtryk af Pariserfarere, nemlig; de store Summer, der skal til!

Det store Relief var jo i lang Tid Samtaleæmnet herhjemme og – i Betragtn[in]g af dets Ejendommeligheder maa man sige, at Du ikke fik overvældende Tamp! Jeg havde ventet mig meget værre Udsældn[in]ger. Jeg tror, Folk har

givet sig selv Mundkurv paa, da man har set at Du tidligere havde Ret trods alt!

Jeg selv er meget betaget over de skønne, mesterlige Figurer og enkelte Grupper. Jeg synes f.Ex at Gruppen foroven tilhøjre er vidunderlig og der kommer Farverne i Marmoret paa en bedaarende Maade til at virke med; i Din Mening med Skikkelserne

Kvinden synes mig, at være paa Højde med Barokkens store Mestre i den Flugt og dybe Følelse der er over den, ligesom den forenende Bevægelse; hans Haand om hendes, der fører til Hjærtet, ald[ri]g er gjort før i Skulptur, efter hvad jeg tror.

De to Centrumfigurer Manden i den korsfæstede Stilling, kender jeg jo saa godt fra Din tidlige Periode og hører jo til noget af Din bedste Skulptur.

men – det store men – er for mig dette: Hvorfor har Du ladet Stenhuggerne polere Overfladerne saa stærkt, at Formbehandli[n]gen ofte forsvinder for denne glatte Flade, der udvisker Detaljeformerne. Det

ser ud, som om Du havde været for utaalmodig! Fy!

Forøvrigt tror jeg, at man for at vide sin egen Men[in]g om det Hele, maa se det mange Gange. Jeg har f. Ex observeret at hver Gang jeg har kigget paa

det, bliver det en mere familiært og det kan være man tilsidst er bleven "Dus" med det hele. Naar det skal være paa Musæet, staa det saa godt, det overhovedet er muligt der, et andet Spørgsmaal er, om det ikke skulde staa for sig selv i sit eget Kapel, det tror jeg egent[li]g, og det skulde ikke staa ud fra en Væg, men gaa ind i en dyb Væg niche.

Nu skal jeg ikke sige flere Dumheder men

se det endnu nogle Gange saa kan vi snakke om det en Gang! –

Det er kedeligt at Du sidder i Nizza, og jeg her, jeg vilde gjerne være sammen med Dig, haaber Du snart kommer herop igen, hvis jeg ikke kommer sydpaa.

For mig er dette et Pengespørgsmaal, jeg rejste øjeblikkelig ud nu, hvis jeg kunde.

Forøvrigt er her Dødvande herhjem[m]e for Øjeblikket angaaende Kunst – her foregaar mest store Bedrageriaffairer! –

Jeg er meget forundret over

at Ingemor ald[ri]g har skrevet et Ord til mig! Hvordan mon det gaar hende? Er Du stadig alene dernede, og hvad maler Du paa?

Fortæl – Du har ofte spurgt mig om Ting, jeg i Øjeblikket ikke har kunnet svare paa, men som jeg ofte har haft Lyst at svare paa, det er muligt Du da kunde forstaa mit Livs mærkelige Labyrintsgang. Jeg skriver saasart, der er noget interessant at fortælle om "Planerne".

Haaber ogsaa at høre fra Dig.

Din Veninde

Fernanda N.

gint og selv Mindkær
paa da man her set
at 'Da hellegne havde
Ret hadt alt.'

og selv er meget betydet
over de skæmme, merke
lige Figurer og enkelte
Grupper. og som jeg
at Gruppen foruden
helkære er uendelig
og der kommer Færd
i Marmuret paa en
bedarende Maade til
at virke nu, i sin
Meny men Skikkelserne

A II. 5 - N 0

Sortedans Dasseim 29.⁴ 7/12 1928

Karl Wilhelm

Tak for det Brev, mod det
for lange sidet. og nu
da nu i Byen her
ind til Byen, og kunde
ikke besæftige mig med
noget andet (det at
flytte). Og jeg tænkte
da, som altid, naar man
stær nu i de store
Opbrud, at man var
en Sneegl med Kus paa
Byg. —

Jeg har somme styt
at jaa fat paa Pösch-
man, som jo sidder i
"Pöschmanden" men
"han har ikke gjort Skidt
til at lade mig
om noget deslige,
lad i Telefonen til at
være angst for at
skulde tro at den var
my nirkog "leude."
Nu skal jeg prøve en af
de andre, men skuler
paa Linné for at

lade hør på mig. Dine
Brevener på Paris giver
mig jo Ret i, hvad jeg
lyde Dig, som min
Tidstid af Parisfaren,
nemlig: de staa Linné,
der skal til.
Det store Relief har jo i
Linné TW Samtale om
Kirkens g - i Betragtning
af det Gudsord, Linné
maa man sige, at Du
ikke fik ansvarende
Tamp! Jeg kunde nok
om meget være holdt
imod. N. T. F. F. F. F.

Se dit endnu nye Gæge
Saa kan vi snakke om
dit en Gang!

Dit er bedst at Du sidder
i Nizza, og her, og vilde
gerne være sammen med
Dig, kun du Du snar
kommer kong igen, men
hvis kommer du dog.

For mig er dette et meget
afkrydsmaalt og rystet øjeblik.
Lig til mig, hvis du kunne.
Forsøg er den fjerde halvpart
for øjeblikket angående Kunst -
der foregår med store Prædatorer.
affaires!

Der er meget fremmedt over

A II. 5 - N O - BREV D. 7. 12. 1928

Kvindens søns mig at
være fra Hvide med Be-
sættelse som mest i
den Flugt og dybe Følelse,
der er over den, ligesom
den fremmede Konge:

hans Kaad om hendes, der
sker til hende, altid er
godt for, efter hvad du ber.

De to centrumfigurer
Manden, den kongelige
Stol, Ranker og 10 saa just
for den sidste Periode og
hvor jo det mest af det
bedste Skulptur.

men - det skal man
er for mig dette: knafer
nu Du ladet den huggede
palme Blødderne saa
skænt, at Formskøndet
afte ferskinder for dem
glatte Plade, der adriker
Detaljefarmene. Det ser
ud, som om Du kunde haaret
for Utaalmodig! Og!
Farpaet tror h. at man for
at vide sin egen Mængde
ans det hele, maa se
det mange Gange. h. her
f. og abstraheret, at hver
Sag h. her siges paa

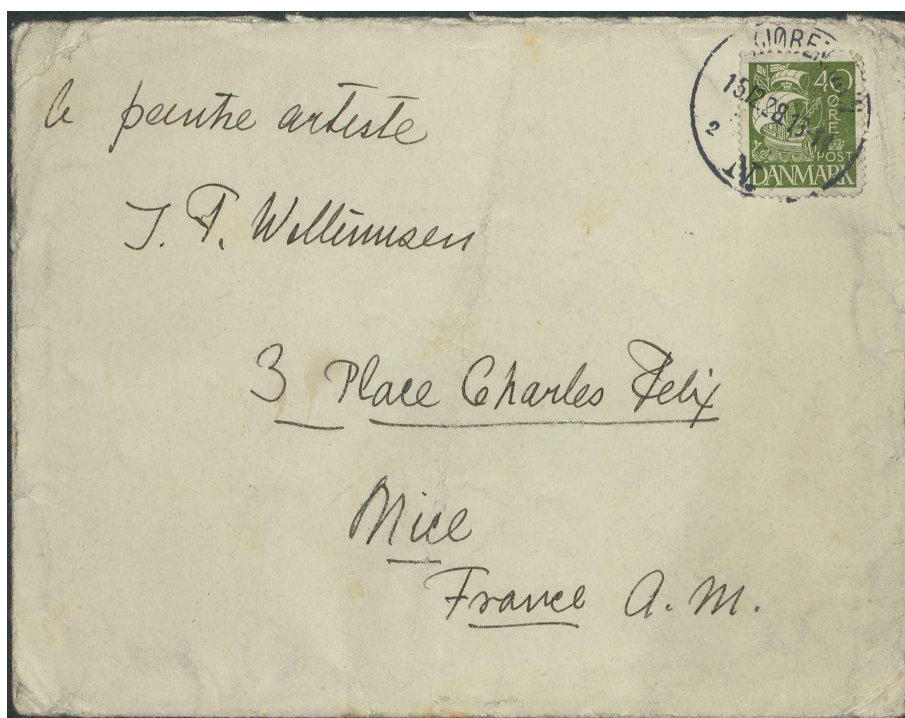
det, bliver det en mere
familiedet og det kan
vide at man kender
er bluen "Dus" med det
hale. Men det skal være
paa musket, stam det
saa godt, det aner hovedet
er migt der, et andet
Spisemaal er, om det
me stude staa for sig
selv i sit eget Hæder,
det tror h. egenly, og det
skulde ikke staa ud for
en Vdg, men gaa ind
i en dyb Vdgriche.
Nu skal h. me sig
Here Dunderen men

at Ingenoi aldrig har skrevet
et Ord Til mig! Hvordan
man det gav deude? Et
Du stadig alene dermed, og
hvad mener Du paa?

Fortæl — Du har altid skrevet
mig om Ting, og i øjeblikket
me har kunnet svare paa,
men som jeg ofte har haft
lyst at svare paa; det er
mükt, Du da kunde fortælle
mig disse mærkelige Saly-
rindsgang. I skinner saa
sunt, der er noget interessant
at fortælle om "Plavne".
Havde god at høre
fra Dig. Du kunde
Bernard J. N.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

